

vergadering **C39 – CUL5**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 20 oktober 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanvraagdossiers met betrekking tot structurele subsidies voor 2013-2016 in het kader van het Kunstendecreet - 96 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de procedures ter ondersteuning van de kunstensector - 213 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de topcultuurscholen in Vlaanderen - 104 (2011-2012)	11
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de situatie van de erfgoedcellen in het kader van het Erfgoeddecreet - 178 (2011-2012)	13
Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake piraterij in de boekensector - 217 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over piraterij in de boekensector - 231 (2011-2012)	18

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

De voorzitter: Minister, ik heb begrepen dat u voor één dag symbolisch wordt vervangen door een jongedame. U zult daar nu zelf even toelichting bij geven.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb mevrouw Elisabeth Eneman meegebracht, in het kader van de Zuiddag: een initiatief waarbij jongeren uit het vijfde en zesde jaar van de humaniora kunnen kiezen om voor een dag iemands plaats in te nemen. Zij krijgen daarvoor een vergoeding, die voor het goede doel bestemd is. Elisabeth vroeg mij of ze mij een dag kon vervangen. Daarom word ik vandaag door haar geflankeerd. Als u het toestaat, zal zij straks bij het beantwoorden van de eerste vraag even het woord nemen. Ik geef haar nu al even het woord.

Mevrouw Elisabeth Eneman: Goedemiddag, in het kader van de Zuiddag kom ik minister Joke Schauvliege een dagje helpen. Er doen ongeveer 10.000 leerlingen mee op heel wat plaatsen in heel Vlaanderen. De opbrengst gaat naar een project voor jongeren in Tanzania.

De voorzitter: Wij hebben bij lottrekking aangeduid wie vandaag zijn loon afstaat. Het werd de heer Caron. *(Gelach)*

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, er is vandaag niet alleen een minister voor één dag in ons midden. Er is ook een parlements lid voor één dag. Aan mijn linkerkant zit Frederik Van Gysel. Ik laat hem nu even zichzelf voorstellen.

De heer Frederik Van Gysel: Ik ben 16 jaar. Ik zit in de vijfde Latijn-Wetenschappen. Ik heb ervoor gekozen om ook een dag voor Tanzania te werken en mijn geld aan het goede doel af te staan. Ik sta de heer Dehandschutter een hele dag bij. Ik volg hem en vind het heel interessant om het allemaal eens mee te maken.

De heer Lieven Dehandschutter: Hij cumuleert ook lichtjes, want hij was vanmorgen al mee met mij als schepen in het stadhuis.

De voorzitter: Jong geleerd is oud gedaan. Ook inzake cumuleren.

Ik verwelkom deze beide mensen namens de commissie. Ik wens hun ook proficiat namens de commissie voor dit heel mooie project en de invulling ervan en hun persoonlijk engagement. Ik stel voor dat we de spelregels een klein beetje aanpassen. Ik denk dat niemand er een punt van zal maken als de jongeren zelf even het woord nemen.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanvraagdossiers met betrekking tot structurele subsidies voor 2013-2016 in het kader van het Kunstendecreet - 96 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de procedures ter ondersteuning van de kunstensector - 213 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, op 4 april 2011 werd in het Vlaams Parlement in uw aanwezigheid het startschot voor de nieuwe structurele subsidieronde gegeven. U lichtte er het strategische kader toe voor de volgende beoordelings- en beslissingsronde en stelde in samenwerking met het agentschap Kunsten en Erfgoed en de adviescommissie het nieuwe 'Draaiboek artistieke beoordeling Kunstendecreet' voor. Verder presenteerden de voorzitters van de beoordelingscommissie hun visietekst waarin zij aandachtspunten formuleren voor het

kunstenlandschap van de toekomst. De kunstensteunpunten Vlaams Theaterinstituut (VTi), Vlaams Architectuurinstituut (VAi), Muziekcentrum Vlaanderen en Instituut voor Beeldende, Audiovisuele en Mediakunst (BAM) presenteerden gezamenlijke en sectorspecifieke veldanalyses. Eveneens werd er het charter betreffende de beoordelings- en beslissings-procedure in het kader van het Kunstendecreet voor de structurele ronde 2013-2016 gepresenteerd.

Op zaterdag 1 oktober 2011 verstreek de deadline voor het indienen van aanvraagdossiers voor structurele subsidies voor het geheel van de werking in de periode 1 januari 2013 tot 31 december 2016, voor kunstorganisaties en kunsteducatieve of sociaal-artistieke organisaties. Naar aanleiding van het verstrijken van de indientermijn heb ik enkele vragen.

Minister, hoeveel aanvraagdossiers voor structurele subsidies voor 2013-2016 heeft het agentschap ontvangen op 1 oktober 2011? Hoe verhoudt dit aantal zich tot de vorige structurele subsidieronde? Hoeveel bedraagt het totaalbedrag aan aangevraagde subsidies? Hoe verhoudt dit bedrag zich tot de vorige structurele subsidieronde? Hoe verhouden de aanvraagdossiers zich over de verschillende disciplines? Zijn er opvallende verschillen te vermelden in vergelijking met de vorige subsidieronde? Hoe verhouden de aanvraagdossiers zich op geografisch vlak? Zijn er opvallende verschillen te vermelden in vergelijking met de vorige subsidieronde?

Een deel van deze cijfers is al beschikbaar gemaakt in de media. We zullen hierover vandaag dus wellicht weinig nieuws vernemen. Maar ik heb nog een aantal bijkomende vragen. Wat blijft er vandaag over van het engagement van het charter dat u op 4 april 2011 samen met de organisaties hebt goedgekeurd? Houdt dat charter stand of is het naar de prullenmand verwezen? Ik verwijs ook naar de logische vragen van de heer Bart Caron en sluit mij erbij aan. Welke procedure wilt u hanteren om tot de keuze en de selectie te komen? Welke opdrachten krijgen de beoordelingscommissies?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Idrissi heeft de problematiek al voor een deel geschetst.

De tweede structurele subsidieronde kondigt zich aan op een moment dat de overheden in dit land en overall in Europa de broeksriem moeten aanhalen en besparen. Vlaanderen heeft dat met een kaasschaaf gedaan. Anderen doen het met een botte bijl of met een hakmes. Misschien mogen we toch een beetje blij zijn dat er in de toekomst wat financiële en beleidsruimte komt zodat er ook voor de cultureel-artistieke sector wat ademruimte is. Deze sector is essentieel voor een samenleving. Zonder kunst en cultuur is er geen beschaving en geen samenleving.

Mijn vraag gaat over het Kunstendecreet en de toepassing van het Kunstendecreet. Ik verneem dat er op een goede manier is samengewerkt met de sector, onder meer via oKo (Overleg Kunstenorganisaties). Er zijn afspraken gemaakt over de procedure en de werkwijze rond de twee- en vierjarige ronde voor het Kunstendecreet die zich nu aandient.

Minister, er is een punt waar oKo meent een andere lezing te hebben dan u, namelijk over de mate waarin besparingen die gebeurd zijn, recurrent blijven. Ik bedoel dan de mate waarin geld dat bespaard is, al dan niet teruggegeven wordt als het toegezegd is of definitief verloren is. Daar is duidelijk een discussie over met oKo. OKo heeft een open brief gestuurd waarin ze zeggen dat de besparingen werden voorgesteld als een tijdelijke maatregel. Nu de magerste jaren achter de rug zijn en er toch enige ademruimte is, vraagt oKo een inhaaloperatie en vraagt ze om het totale subsidiebedrag terug te brengen tot het niveau dat indertijd werd beloofd. Ik vind het een legitieme operatie, maar we zullen hierover bij de begrotingsbesprekingen uitgebreid kunnen discussiëren.

Ik wil het even niet over de centen hebben, maar wel over de procedure zelf en over de wijze waarop de dossiers die nu op de tafel van de administratie en de beoordelingscommissies liggen, verder zullen worden behandeld.

Minister, zal er gekozen worden voor een vermindering van het aantal gesubsidieerde structuren? Deze vraag is niet onverwacht. Als je het budget kent en de vragen uit de sector kent, dan denk ik dat we niet vrolijk fluitend verder kunnen en een stijging van 10 tot 30 procent van de subsidies kunnen verwachten. De enige oplossing is dan een vermindering van het aantal gesubsidieerde structuren.

Welke procedure wilt u hanteren om tot keuze en selectie te komen? Welke opdrachten krijgen de beoordelingscommissies en welke opdracht krijgt de adviescommissie?

Krijgen de beoordelingscommissies de opdracht om binnen een bepaald, beperkt budget te beoordelen? Mogen beoordelingscommissies subsidiebedragen voorstellen?

Welke rol krijgt het Agentschap Kunsten en Erfgoed? Ik heb het uiteraard niet over de decretale bepalingen want die kennen we, maar in de toepassing kunnen er belangrijke verschillen zijn. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als de administratie een negatief advies geeft over het zakelijk plan, maar de beoordelingscommissie een positief artistiek advies geeft? U zegt vaak dat u in principe de adviezen volgt, maar wat als de adviezen tegengesteld zijn? Als het zakelijk plan negatief beoordeeld is, krijgt het artistieke plan dan nog een kans? Worden negatief beoordeelde zakelijke plannen nog voorgelegd aan de beoordelingscommissies?

Zijn er bij de constructieve onderhandelingen met oKo maar ook met de sector van de beeldende kunst concrete engagementen aangegaan met betrekking tot de financiële inhaaloperatie of is dat wishful thinking?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, ik zou willen inpikken op de eerste vraag van de heer Caron. Hij stelt de vraag of er zal worden gekozen voor een vermindering van het aantal gesubsidieerde structuren.

Minister, ik weet niet hoe u daarop zult antwoorden. De mogelijkheid bestaat dat er wordt gekozen om bijvoorbeeld de beschikbare middelen niet over te veel structuren te versnipperen. Indien het antwoord op die vraag positief zou zijn, dan stel ik mij de vraag aan welke stappen er dan wordt gedacht naar die organisaties die geen middelen meer zouden ontvangen. Wordt er dus nu al nagedacht over een eventuele ordentelijke afwikkeling bij die organisaties, zeker voor het personeel? Sommige mensen hebben daar heel lang gewerkt. We wachten uw antwoord af, maar het zou wel jammer zijn als we een aantal situaties op voorhand niet mee zouden kunnen oriënteren voordat er grote ongelukken zouden gebeuren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Eneman, namens minister Joke Schauvliege: Het is belangrijk te vermelden dat we nu enkel een zicht hebben op de aanvragen voor een vierjarige ondersteuning binnen het Kunstendecreet. De aanvragen voor een tweejarige ondersteuning kunnen tot 1 december van dit jaar worden ingediend.

Voor de lopende beleidsperiode besliste de vorige Vlaamse Regering om uitzonderlijk geen onderscheid te maken tussen vier- en tweejarige aanvragen en kregen alle geselecteerde organisaties een ondersteuning voor drie jaar. Voor de volgende beleidsperiode wordt teruggekeerd naar het systeem van vier- en tweejarige ondersteuning, zoals bepaald in het Kunstendecreet.

In totaal ontving het agentschap 275 aanvragen voor vierjarige ondersteuning, waarvan 1 aanvraag onontvankelijk werd verklaard. In 2008 werden er in totaal 365 aanvragen ingediend, waarvan 261 vierjarige. Dat betekent dat het aantal aanvragen licht is gestegen.

Voor het totale overzicht moeten we evenwel wachten tot wanneer ook de tweejarige aanvragen zijn ingediend.

Minister Joke Schauvliege: Dank u wel voor deze vervanging, mevrouw Eneman. U hebt dat schitterend gedaan.

Voorzitter, collega's, de tweede vraag is hoeveel daartegenover staat. Ik wil nog eens herhalen dat een vergelijking met de vorige keer niet altijd opgaat omdat je toen de gelijkschakeling had van de vierjarige en de tweejarige dossiers. In totaal gaat het om 135.579.977 miljoen euro. Dat is een substantieel bedrag dat wordt gevraagd in de ingediende dossiers.

Bij de vorige structurele ronde was de totale vraag minder, namelijk afgerond 169 miljoen euro. Daar kon je zeggen dat een goede 150 miljoen euro ging naar de vierjarige aanvragen. Eigenlijk moet je het bedrag van 150 miljoen euro vergelijken met het bedrag 135 miljoen euro. Het is belangrijk om dat onderscheid te maken.

De vraag is hoeveel er nu is. Dat weet u, dat is goedgekeurd in het parlement in de begroting. Het budget voor het Kunstendecreet bedraagt dit jaar 92 miljoen euro voor de meerjarige subsidiëring en 4,6 miljoen euro voor de projectmatige ondersteuning.

U weet dat ik op 4 april een simulatie heb gemaakt van de projectmiddelen ten opzichte van de structurele middelen. Wanneer het bedrag gelijk blijft, gaat het over een budget van 87,6 miljoen euro dat ter beschikking zou staan voor de meerjarige ondersteuning.

Er wordt ook gevraagd een vergelijking te maken tussen de verschillende disciplines. Dat is niet mogelijk omdat we eerst de dossiers moeten hebben voor de tweejarige aanvragen. Men heeft nog tijd tot december om dat in te dienen. Als we dat hebben, kunnen we pas vergelijkingen maken. Nu heeft men duidelijk een keuze op voorhand gemaakt waarvoor men indient.

Ik probeer dan toch een vergelijking te maken, zij het onder voorbehoud. Op basis van een simulatie van de ingediende dossiers voor een vierjarige ondersteuning, zie je dat er een opvallende daling is binnen de sector audiovisuele kunst. Dat zakt van 29 naar 15 aanvragen, terwijl er momenteel toch 22 organisaties erkend en gesubsidieerd worden. Het zou dus kunnen dat meer organisaties kiezen voor de tweejarige periode, maar ik kan daar niet op vooruitlopen.

Als men dit budgettair bekijkt, valt het op dat de 15 organisaties die een aanvraag indienden, samen 807.000 euro meer vragen. Momenteel gaan voor 2.149.000 euro meerjarige middelen naar deze sector. Dat is opvallend. Je ziet ook stijgingen in de bedragen die worden gevraagd in de sectoren muziek, theater en muziektheater.

Naast deze vaststellingen zijn er op zich geen heel opvallende dalingen of stijgingen ten opzichte van het aantal organisaties dat momenteel gesubsidieerd wordt. Het lijkt me ook niet zinvol om daar verder op door te gaan omdat ik de tweejarige erkenningen wil afwachten.

Er wordt gevraagd hoe de dossiers zich verhouden op geografisch vlak. Ook daar vind ik het zeer delicaat om daarop vooruit te lopen. Het agentschap dat de aanvragen heeft binnengekregen, is volop bezig om ze te verwerken. Die informatie hebben we dus nog niet echt. We zullen daar in december meer zicht op hebben.

Het charter blijft het uitgangspunt. Ik denk dat iedereen daarachter staat. Dat wordt nog eens bevestigd door het Overleg Kunstenorganisaties (oKo) dat dezelfde richting wil uitgaan, als dat is afgesproken.

Mijnheer Caron, u vraagt of ik naar een vermindering zal gaan van het aantal erkende organisaties. Daar kan ik niet op vooruitlopen. We hebben het charter en de afspraken die gemaakt zijn. We zullen zien wat eruit komt. Ook moeten we de advisering afwachten.

U vraagt ook naar de werkwijze. De afspraak die is gemaakt met de beoordelingscommissies en de adviescommissie, is dat zij eerst een prioriteitenlijst opmaken binnen alle positief beoordeelde dossiers. Dat gebeurt per beoordelingscommissie. Er wordt ook nog een globaal, sectoroverschrijdend advies gemaakt door de adviescommissie. Dat is een essentieel element in de selectie die wij willen maken.

Hoe verloopt die procedure? Elk dossier wordt individueel beoordeeld door de sectorale beoordelingscommissie. Elke beoordelingscommissie maakt dan ook nog eens binnen de eigen sector een prioriteitenlijst met alle positief beoordeelde dossiers. Dat zal uniform gebeuren met de maximale intersubjectiviteit en inbreng van alle leden van de beoordelingscommissie. Het advies en de prioriteitenlijst worden ook gemotiveerd en zo goed mogelijk geobjectiveerd. Er is dus een inschatting, maar daarnaast ook een objectivering.

Wat doet het agentschap Kunsten en Erfgoed? Het brengt een zakelijk advies uit, het bekijkt hoe het dossier zakelijk in elkaar zit. Nadien stelt het een ontwerp van eindadvies op. Dat zal gebeuren in samenspraak met het college van voorzitters van de beoordelingscommissies, voorgezeten door de voorzitter van de adviescommissie Kunsten.

De beoordelingscommissies doen dus de inhoudelijke beoordeling en bepalen de rangorde, de adviescommissie is de methodologische bewaker van de procedure en kijkt toe op het globaal advies en of dat globaal advies ook voldoet aan de vereisten voor een rijk en divers kunstenlandschap. Op die manier is het eindadvies heel breed en is er een ruim draagvlak binnen het beoordelingsapparaat.

Wij zullen onze beslissing baseren op het globale eindadvies dat door de adviescommissie wordt geformuleerd.

U vraagt of er subsidievoorstellen worden gedaan. De beoordelingscommissies krijgen geen gesloten enveloppe. Zij krijgen dus geen vast budget waarbinnen ze moeten beslissen. Ik wil deze beoordelingsronde aangrijpen om schotten te doorbreken en om tot een schotteloos kunstenlandschap te komen. Als we op voorhand zeggen hoeveel we van het een of het ander moeten hebben, beperken we de beoordeling ook al wat dat betreft. De budgetten worden dus niet strikt gereserveerd voor bepaalde sectoren binnen het Kunstendecreet.

Om het werkbaar te houden voor de beoordelingscommissies die de prioriteitenoefening moeten maken, is er wel overeengekomen dat de commissies binnen een bepaald percentage van het huidige budget hun prioritaire rangschikking zullen opmaken. Zo moeten ze daar dus niet oeverloos over discussiëren. Een deel van het huidige meerjarenbudget is uiteraard beschikbaar voor eventuele verschuivingen tussen sectoren. Dat is belangrijk. We weten ook niet wat de volgende begroting brengt. De verschuivingen zullen afhankelijk zijn van de noden die zullen blijken uit de beoordeling. Ik wil daar niet op vooruitlopen.

Wat gebeurt er met de subsidiebedragen per dossier? Dat wordt geadviseerd door de beoordelingscommissie, in samenspraak met het agentschap Kunsten en Erfgoed. Ook deze afspraak is opgenomen in het draaiboek. Dat draaiboek werd opgemaakt voor de beoordeling en werd begin april voorgesteld. Het is aangenomen door de commissie zelf.

Concreet bepalen de beoordelingscommissies bij elke aanvraag welke elementen prioritair of net helemaal niet moeten worden gefinancierd. Dat is ook essentieel. Nadien vertaalt het agentschap Kunsten en Erfgoed dat in een aangepast subsidiebedrag, uiteraard in overleg met de commissie zelf. Op die manier wordt ook voldaan aan een andere optie die ik reeds had aangehaald, namelijk dat de organisaties die we structureel ondersteunen ook goed worden ondersteund en gefinancierd zodat zij een substantiële bijdrage krijgen.

Mijnheer Caron, u vraagt naar de rol van het agentschap Kunsten en Erfgoed. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als zij een negatief advies geven op het zakelijke plan, maar de beoordelingscommissie een positief artistiek advies geeft? In het decreet staat daarover dat er steeds een ontvankelijke aanvraag wordt voorgelegd aan de beoordelingscommissie. De

procedure over hoe men daar verder mee omgaat, werd ook opgenomen in het draaiboek. Dat document is trouwens ook beschikbaar op de website van het agentschap Kunsten en Erfgoed.

In artikel 85 van het Kunstendecreet wordt bepaald dat het artistieke oordeel van de commissie en het zakelijke oordeel van het agentschap moeten worden geïntegreerd tot één advies. Beide oordelen moeten dus worden samengebracht in één advies. Hoe pakken we dat aan? Stel dat het ene advies positief is en het andere negatief, hoe moeten we dat dan aanpakken? Indien zowel het agentschap als de commissie een negatief advies uitbrengt, is het duidelijk. Als de adviezen van het agentschap echter negatief zijn en het artistieke advies is positief, is het advies van het agentschap ondergeschikt aan het artistieke advies. Enkel in geval van duidelijk wanbeheer met overheidsmiddelen maakt het agentschap het negatieve zakelijke advies niet ondergeschikt aan het artistieke. Dat spreekt voor zich.

Het agentschap zal in ieder geval van een negatief advies van een commissie haar positief zakelijk advies ongewijzigd laten. Vooraf wordt daartoe in het zakelijk voorlopig advies de nuancerings opgenomen, in die mate dat de bevoegde commissie subsidiëring opportuun acht.

Er werden geen concrete engagementen aangegaan bij de onderhandelingen. Uiteraard zullen we zien hoe de beoordelingsprocedure verder verloopt. Op basis daarvan kunnen we verder een beslissing nemen.

Mijnheer Delva, u stelde terecht een bijkomende vraag over organisaties die uit de boot vallen en die niet erkend worden. Ze zullen snel zekerheid krijgen. Dat is belangrijk. We hebben een strakke timing opgesteld zodat men niet lang in onzekerheid blijft. Het zal pas een uitwerking hebben op de begroting 2013, maar we beseffen dat sommige organisaties die misschien niet meer structureel erkend zijn, moeten overschakelen op projectsubsidies. Als ze daar niet voor kiezen, kan er een sociaal passief ontstaan.

We moeten een plan B in het achterhoofd houden hoe we daarmee omgaan en welke budgetten we daartegenover stellen. Dat plan B zit wel in het achterhoofd, maar het is te vroeg om al te weten waarover het gaat. Het is ook moeilijk om in de plaats van organisaties uit te maken of ze al of niet een projectsubsidie aanvragen als ze een negatief advies zouden krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, het antwoord dat ik van u kreeg, kon ik ook in de krant lezen. Op de andere vragen heb ik geen antwoord gekregen, omdat het te vroeg is en omdat de tweejaarlijkse subsidievragen pas in december worden ingediend. Dan pas zal er een totaalbeeld zijn over de geografische spreiding.

Op mijn vraag of dat charter nog van toepassing zal zijn, zegt u dat dit uiteraard zo is. Dat is een eenzijdige verklaring. In de open brieven van oKo (Overleg Kunstenorganisaties) na 4 april lees ik vooral teleurstelling naar aanleiding van het genoemde bedrag. Die discussie hebben we hier al gevoerd. OKo zei: “Uw toezegging om het charter te onderschrijven, stemde ons bijzonder verheugd en hoopvol. Dit wekte bij iedereen de verwachting dat u na de startschotdag van de komende maanden gebruik zou maken om met uw collega’s in de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement in gesprek te gaan. U zal debatteren over het nut van overheidsinvesteringen in de kunstensector en hen overtuigen om de kunstensector met een nieuw elan in de nieuwe kunstendecreetperiode te lanceren.”

Verder zeggen ze dat ze verbaasd zijn over het bedrag van 87,7 miljoen euro. Ik vraag me af of de sector nog achter dat charter staat. Wat zal er nog gebeuren met dat charter? Wordt dat een engagement van de Vlaamse Regering of wordt het dode letter?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik zal de procedurenota nog eens lezen en wil er nu niet verder op ingaan. Het is te waarderen dat er zo'n duidelijke procedure is uitgesproken, die het decreet verduidelijkt.

Minister, ik heb een vraag over een paar 'neuralgieke' gevaarlijke situaties. De rol van de adviescommissie is het bewaken van de methodologie van de consistentie en de eenduidigheid van de werking van de beoordelingscommissies, en de coördinatie van dossiers die artistieke-sectoroverschrijdend en multidisciplinair zijn, en meervoudig advies van commissies behoeven. U vraagt aan de beoordelingscommissie om de positieve dossiers in een rangorde te stoppen. Wat zal de adviescommissie in die aparte rankings maken? Ik kan me niet voorstellen dat ze die 300 dossiers allemaal kennen en rangschikken in volgorde van artistieke prioriteit.

Minister, dit blijft een algemene beoordeling. Of wilt u dat op het niveau van de ranking van die 300 commissies brengen? U zegt dat u geen bedrag vooropstelt per discipline. Ik volg u daarin. U wilt de schotten doorbreken en dus kunt u ook geen bedrag per discipline vooropstellen. Die redenering klopt en is in de geest van het Kunstendecreet.

Op een bepaald moment moet je dit soort moeilijke oefening maken. Je moet geen schotten inbrengen, maar wel keuzes maken wie wel en wie geen subsidie krijgt. Dat doet u in de laatste fase. Hoe gedetailleerd en belangrijk is de rol van de adviescommissie? Ik wil niet – en u wellicht ook niet – dat er nog gedonder komt met een adviescommissie die een ranking van een beoordelingscommissie verandert. Daar zou een spanning kunnen ontstaan.

Minister, u zegt dat het in de eerste ronde niet de bedoeling is dat beoordelingscommissies subsidiebedragen prikken, maar op het einde van de rit moeten er toch bedragen worden vastgelegd. Wordt dat dan toch teruggekoppeld naar de beoordelingscommissies, nadat de adviescommissie daarover is gegaan? Wie doet dat?

Mijn laatste vraag gaat over de rol van het agentschap. Die is duidelijk en correct. Mijn waakzame collega, de heer Delva, zei het al: en wat dan met de 'gebuisden'? U zei letterlijk dat u diegenen die u ondersteunt, goed wilt ondersteunen. In tijden van besparingen zult u geen stijging van het budget met 30 procent realiseren, tenzij u de minister-president de arm kunt omdraaien. Dat zal leiden tot de verdwijning van een aantal structuren. Dat mag wel een beetje, want wij leven in een versnipperd landschap. Ik wil u toch vragen of u niet op de ontwikkelingen moet anticiperen. Het zou niet goed zijn als alle projectsubsidies meteen worden binnengerijfd door organisaties die niet door de structurele ronde geraken. Dat zou de artistieke vernieuwing tegenwerken. Ik doe dus een oproep om na te denken over een uitdoofregeling voor organisaties die niet worden erkend.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Idrissi, het charter is met alle belanghebbenden en steunpunten uitgewerkt. Het charter is aan de Vlaamse Regering meegedeeld en door de Vlaamse Regering omgezet in een verbintenis.

Mijnheer Caron, hoe verloopt alles? Eerst maakt de beoordelingscommissie een ranking op. Nadien komen de voorzitters van de beoordelingscommissies en de adviescommissie samen. Daar probeert men een gedragen advies uit te werken. Het is dus niet zo dat de adviescommissie eenzijdig een advies uitwerkt: men zal naar evenwichten zoeken, ook tussen de sectoren. Het eindadvies wordt opgesteld door het agentschap, en daar worden de beoordelingscommissies bij betrokken. Daar zijn duidelijke afspraken over gemaakt. Onlangs hebben wij daarover nog vergaderd, en dat is toen nogmaals bevestigd. Dat is niet gemakkelijk, maar men is gemotiveerd om het zo aan te pakken.

Ik herhaal dat de volgende ronde van het Kunstendecreet in de begroting van 2013 zijn beslag krijgt. Het is niet nodig of nuttig om daar nu al een bedrag op te kleven. Dat zou absurd zijn. Er zijn uiteraard wel extra middelen gevraagd – voor kranten – en ik zal dat tijdens de begrotingsbespreking wel op tafel leggen. Maar zodra wij de adviezen in handen hebben, kunnen wij onderzoeken hoeveel middelen wij in 2013 nodig hebben. Over de brief van oKo

hebben wij het al gehad. Wanneer alle gegevens op tafel liggen – en wanneer wij weten of er een sociaal passief is of in de maak is, en dat zal wellicht zo zijn – dan zullen wij de maatregelen nemen die zich opdringen. Vandaag is het veel te vroeg om daarover uitspraken te doen. Als wij dat zouden doen, proberen wij de rankings te beïnvloeden, en dat zou niet goed zijn.

Hoe zal die beoordeling gebeuren? Hoe zal de adviescommissie een eindadvies afleveren? Men mag niet vergeten dat per sector een veldanalyse wordt gemaakt, en wordt nagegaan waar men naartoe wil. Dat is de toetssteen en de basis voor dat eindadvies.

Mevrouw Yamila Idrissi: U zegt dat u niet wilt vooruitlopen op de feiten. Wanneer zult u dan voor die middelen pleiten? Tijdens een begrotingscontrole? Bij de opmaak van de begroting voor 2012?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Hoewel ik de redenering van de minister begrijp, moet ik toch opmerken dat er nu al enige spanning bij de mensen van de beoordelingscommissies valt waar te nemen. De minister heeft de richting aangegeven. Iedereen weet nu welke bedragen de basis van de discussies in de beoordelingscommissies moeten vormen.

Het gaat echter om de bedragen voor 2011. Het gaat om een vermindering ten aanzien van het begin van de subsidieronde. Ik wens uiteraard ook dat de minister in 2013 over de noodzakelijke bedragen zal kunnen beschikken en dat er dan ook een lap bij zal komen. De minister heeft het over het geld dat nodig is. In de kunstsector is dat natuurlijk een subjectieve term. Heel gemakkelijk zal dat niet zijn. Ik kan enkel hopen dat er een normale stijging van de budgetten zal zijn. De sector heeft dat nodig. Daarnaast moet een zekere sanering de versnippering tegenhouden.

Op papier oogt deze procedure en deze werkwijze mooi. Ik hoop dat alles in de praktijk op een goede en transparante manier zal worden uitgevoerd. Ik maak me hier nu geen grote zorgen om. Ik vertrouw de beoordelingscommissies. Alvorens een beslissing valt, moet alles echter nog veel sluizen en smalle kanalen passeren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb natuurlijk geen glazen bol. Dit is een moeilijke zaak. Ik heb steeds verklaard dat ik een engagement ben aangegaan en dat ik alles tijdig op de sporen wil zetten. De timing, de beoordeling en alle afspraken moeten duidelijk zijn.

We hebben onze nek uitgestoken. De belangenbehartigers hebben gevraagd in welke richting het zal gaan. Aangezien ik geen glazen bol heb, heb ik de bedragen genomen die nu in de begroting staan. Die bedragen geven ergens een zeker beeld. Indien uit de beoordelingen blijkt dat de situatie dramatisch is en dat deze bedragen zeker niet zullen volstaan, zal ik zeker voor bijkomende middelen pleiten.

Mevrouw Idrissi heeft me gevraagd hoeveel geld nodig zal zijn. Ik wil dit aan de beoordelingscommissies overlaten. Het lijkt me niet zinvol nu te laten uitschijnen hoeveel geld nodig zal zijn. Het lijkt me bovendien niet zinvol dit in de begroting 2012 op te nemen. Aangezien dit pas vanaf 2013 begint te lopen, heeft dat geen enkele zin.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik heb niet om bedragen gevraagd. Ik heb enkel gevraagd of dit in een begrotingscontrole aan bod zou komen of dat het gewoon naar de begroting 2012 wordt overgeheveld.

Minister Joke Schauvliege: Misschien moet ik dit punt nog even verduidelijken. Aangezien de volgende ronde van het Kunstendecreet pas op 1 januari 2013 begint te lopen, heeft het geen zin hiervoor in de begroting 2012 in middelen te voorzien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de topcultuurscholen in Vlaanderen
- 104 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, tijdens de plenaire vergadering van 19 januari 2011 heeft de heer Van Dijk aan de minister van Onderwijs een actuele vraag gesteld over de oprichting van topcultuurscholen in Vlaanderen. De minister van Onderwijs heeft hierover een protocolakkoord met de minister van Cultuur gesloten.

Gezien de nauwe band tussen cultuur en onderwijs betreft het hier ongetwijfeld een waardevol en nuttig initiatief, dat trouwens ook door heel wat Vlaamse volksvertegenwoordigers wordt gesteund. Tijdens parlementaire debatten wordt vaak verwezen naar het onderzoek van professor Bamford, waaruit blijkt dat de relatie tussen cultuur en onderwijs in Vlaanderen zeker kan worden versterkt.

Uit de communicatie van de Vlaamse Regering blijkt dat de eerste topcultuurschool zich op ballet zou focussen. Een van de kenmerken van een topcultuurschool is dat de beste leerlingen door een commissie worden geselecteerd. In dit type van scholen wordt de afwezigheid van de leerlingen ook versoepeld en anders geregeld. Daarnaast is er ook aandacht voor een betere omkadering.

In zijn antwoord heeft de minister van Onderwijs op 19 januari 2011 het volgende verklaard: “Dit initiatief wordt nu ten aanzien van ballet genomen. We sluiten niet uit dat in de toekomst, bijvoorbeeld ten aanzien van muziek, nog soortgelijke initiatieven worden genomen.” Zelf heb ik toen alvast expliciet aandacht gevraagd voor een sterke samenwerking of band met de Vlaamse kunstinstituten.

Minister, kunt u een stand van zaken geven in verband met de werking van de eerste topcultuurschool in Vlaanderen? Is de werking van deze school ondertussen van start gegaan? Zo ja, hoeveel leerlingen volgen les aan de balletschool en hoe evalueert u dit aantal?

Kunt u een stand van zaken geven van de oprichting van eventuele andere nieuwe topcultuurscholen, bijvoorbeeld met betrekking tot muziek of de beeldende kunsten? Welke andere kunst disciplines worden in dit kader nog onderzocht? Hebben de minister van Onderwijs en uzelf eigenlijk een bepaald aantal scholen voor ogen? Is het de bedoeling het aantal scholen sterk te beperken? Betekent dit dat het mogelijk zal zijn een aantal disciplines binnen die topcultuurscholen transversaal te beoefenen? Hoe ziet u dit eigenlijk conceptueel? Hebt u in dit verband al een stappenplan opgesteld? Hebben de minister van Onderwijs en uzelf al concrete protocollen of akkoorden over eventuele andere topcultuurscholen afgesloten?

Ik hoop dat mijn volgende vraag niet als een vorm van overdreven regionalisme wordt geïnterpreteerd. Ik vraag enkel blijvende aandacht voor en aanwezigheid in de hoofdstad van Vlaanderen. Wordt eventueel aan de inplanting van een topcultuurschool in het Brusselse gedacht? Dit is, om het anders uit te drukken, op de Zuddag 2011 een vraag om meer aandacht van Vlaanderen voor zijn meest Latijnse stad.

Kunt u tot slot ook expliciet aangeven welke band wordt uitgewerkt met de Vlaamse kunstinstituten? Ik heb daarover al geïnterpelleerd op 19 januari. Het lijkt mij vanzelfsprekend dat die band tussen de topcultuurscholen en de kunstinstituten sterk en structureel is. Wij willen van onze Vlaamse instellingen topinstellingen maken. Zij zijn dat

voor een stuk al. Welke band denkt u te kunnen uitwerken tussen onze topcultuurscholen en onze Vlaamse topinstellingen?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik ben blij dat de heer Delva terugkomt op de actuele vraag die onze fractievoorzitter in de plenaire vergadering heeft gesteld. Het is ook goed dat er via deze aanpak een oplossing is gevonden voor de balletschool.

Ik ben evenzeer benieuwd om te vernemen of er in andere artistieke disciplines ook belangstelling of plannen bestaan om eenzelfde initiatief te nemen. De vraag is dan natuurlijk ook of daar financiële ruimte voor is of kan worden gemaakt. We weten allemaal, minister, dat Cultuur en Onderwijs belendende sectoren en bevoorrechte partners zijn, en dat er een zeer grote wisselwerking is tussen Cultuur en Onderwijs in alle facetten.

Als er nieuwe initiatieven komen, hoop ik dat dat ook goed en grondig wordt doorgepraat met de sector in kwestie en met alle organisaties en instellingen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik vrees dat mijn antwoord u een beetje zal teleurstellen. Een aantal vragen vallen immers volledig binnen het bevoegdheidsdomein van mijn collega-minister Pascal Smet, bevoegd voor het onderwijs. Zeker op de eerste vraag, over leerlingenaantallen enzovoort, kan ik echt niet antwoorden. Dat behoort echt tot zijn bevoegdheid. Ik heb daar ook geen zicht op.

Hetzelfde geldt voor de laatste twee vragen. De Muziekkapel Koningin Elisabeth valt onder de bevoegdheid van minister Smet. En ook op de band met Vlaamse kunstinstellingen kan ik nog niet echt vooruitlopen. Minister Smet en ik werken momenteel samen aan een strategisch kader voor cultuureducatie. Dat moet de basis vormen voor beleidsmatige samenwerking. We gaan daarin onze visie duidelijker uiteenzetten, maar er zal ook echt gezamenlijk actie worden ondernomen. We verwachten daar veel van. We willen op die manier de maximale ontwikkelingskansen van toptalenten verder uitwerken.

Ook de uitbouw van de topcultuurscholen valt daaronder. We willen een geïntegreerd aanbod geven van masterclasses in culturele instellingen. Dat is een van de pistes die daarin worden bewandeld, maar we zijn daar nog volop mee bezig. Dat is nog niet uitgewerkt, en dus kan ik er nog niet op vooruitlopen. We zijn dat nu aan het concretiseren. Het wordt voorgesteld op 24 januari, in De Singel. We zullen u, als commissie, daar uiteraard zo snel mogelijk van op de hoogte stellen.

Het is echt de bedoeling om vanuit Onderwijs en Cultuur een visie te ontwikkelen. We hebben eerst een veldanalyse gedaan en alles doorgelicht. Op basis daarvan werken we aan die concrete pijlers.

Collega's, u moet mij excuseren voor het feit dat ik er ten eerste nog niet veel over kan zeggen, en ten tweede dat een aantal van uw vragen zouden moeten worden gericht tot minister Smet.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik had een beetje gehoopt op een integraal antwoord. Ik zal de minister van Onderwijs dan verder ondervragen over dit thema.

Ik zal dit thema de komende maanden en jaren wel regelmatig aan bod blijven brengen in deze commissie. Ik zit als plaatsvervangend lid in de commissie Onderwijs, en de agenda raakt daar op dit ogenblik zodanig overbelast, dat ik vrees dat het thema daar wat ondergesneeuwd zal raken. Dat is ook een van de redenen waarom ik het ook in deze commissie warm wil houden.

Ik zal mijn licht opsteken bij de minister van Onderwijs, maar ik hoop dat we in de toekomst naar een soms meer geïntegreerde aanpak kunnen gaan vanuit meerdere beleidsdomeinen, tenminste als een beleidsaspect meerdere domeinen zou kunnen aanbelangen. En dat geldt niet alleen voor deze beleidsdomeinen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het antwoord is wat het is, en ook wat het niet is. Ik ben ook enigszins ontgoocheld en zal mij, samen met de heer Delva, tot de minister van Onderwijs wenden.

Ik wil toch opmerken dat er altijd namens de regering wordt geantwoord. Gisteren kreeg ik een antwoord van de viceminister-president, Geert Bourgeois, op een vraag die ik aan u had gesteld, over de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Landmaatschappij met betrekking tot een beschermd gebouw in de Oud-Arenbergpolder in Kiildrecht. De minister zei toen dat hij namens de regering sprak en na overleg met zijn collega. Ik stel vast dat dit hier niet het geval is. Ik vraag mij af wat de antwoordcultuur is en wat de lijnen zijn waarop een antwoord wordt geformuleerd. Ik vind het een beetje eigenaardig en niet erg coherent.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: U hebt een punt. In de commissie Leefmilieu gebeurt het bijvoorbeeld wel vaker dat ik in mijn antwoord elementen meeneem van Landbouw of Ruimtelijke Ordening. Ik zie nu ook dat de vraag om uitleg van de heer Delva niet alleen aan mij, maar ook expliciet aan minister Smet was gericht. Ik neem die fout op mij. Het klopt dat mijn diensten een insteek hadden moeten vragen aan de minister van Onderwijs. Ik neem dat op mij. Ik zie ook dat de vraag tijdig is binnengekomen in het parlement. Ik weet niet of er tijd was om die insteek te vragen. Het was inderdaad beter op die manier gebeurd. Ik geef toe dat u daar een punt hebt. Ik zie hier nu ook staan dat de vraag gericht was tot de minister van Onderwijs.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de situatie van de erfgoedcellen in het kader van het Erfgoeddecreet - 178 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik denk niet dat er in dit parlement al veel vragen over erfgoedcellen gesteld zijn. Het moest eens gebeuren.

De teneur van mijn vraag mag niet verkeerd begrepen worden. Ik ben een groot pleitbezorger van goed werkende erfgoedcellen. Ik ben bevooroordeeld aangezien ik mee aan de basis ervan lag. Het systeem van de erfgoedcellen levert zinvol werk met betrekking tot de zorg voor het erfgoed en de omgang ermee, de participatie eraan. Het heeft veel goede effecten gehad. Door hun andere werkwijze hebben ze veel deuren open gewrikt. Zij hebben andere benaderingen, vooral op het vlak van participatie en erfgoedactiviteiten, mogelijk gemaakt. Zij hebben ook gezorgd voor andere inzichten in de omgang met vormen van erfgoed die tot dan vaak niet tot de traditionele kerntaken van collectiebeherende instellingen behoorden. Het gaat dan om soms triviale, volksculturele zaken, streekkenmerken enzovoort. Ik heb de indruk dat er een tendens bestaat dat die erfgoedcellen worden geïncorporeerd in weliswaar vernieuwde museale of collectiebeherende instellingen. Vaak zijn die musea mee het gevolg van de geschiedenis van die erfgoedcellen. Ze hebben mee die veranderende musea mogelijk gemaakt. Ik zou graag hebben dat zij hun veranderende invloed in de erfgoedsector in de toekomst kunnen blijven voortzetten.

Dat is de basis van mijn vraag. Ik ben bezorgd over de toekomst van de erfgoedcellen. Op het terrein merken we steeds meer dat de erfgoedcellen in de steden en regio's waar ze actief zijn, op verschillende manieren zijn ingebed in de lokale gemeentelijke of intergemeentelijke contexten. Ik wil er niet voor pleiten om daar regels voor te maken. Ik ben een grote pleitbezorger van gemeentelijke autonomie. Maar ik wil niet dat de doelen en de financiële middelen om die doelen te realiseren, hoe goed bedoeld ook, worden afgeleid naar andere vormen van werking, die niet beoogd zijn. Ik heb de indruk dat dit hier en daar het geval is.

Ik geef het voorbeeld van de erfgoedcel in Antwerpen, die naar mijn bescheiden mening is omgevormd tot een ondersteuning van het Museum aan de Stroom (MAS). Trouwens, het MAS is eigenlijk een grote erfgoedcel. Het MAS is het resultaat van een denkoefening van vele jaren geleden over stadsmusea en musea van Vlaanderen, als ik het zo mag zeggen. Het is een vernieuwend en fantastisch museum, daar niet van, maar de term erfgoedcel is in Antwerpen verdwenen. Ik weet niet of er nog een convenant is, ik vermoed van wel. Ik hoor enkele mensen op het terrein klagen over het feit dat zij niet meer kunnen aankloppen bij de erfgoedcel en daar ook geen ondersteuning krijgen. In Antwerpen vindt men die relatie flauw en de ondersteuning door de erfgoedcel zeer beperkt. Dat heeft te maken met de indeling van de stad in districten.

Ik heb de indruk dat in andere steden en streken een gelijkaardig proces aan de gang is. Dat zegt op zich niets over de kwaliteit van die werken, maar wel iets over de inbedding. Anderzijds zijn er een drietal erfgoedcellen waarvan ik vind dat zij nog altijd beantwoorden aan het model dat de decreetgever voor ogen had. CO7, TERF, Leuven en Brugge zijn voorbeelden van erfgoedcellen die, naast de werking van archieven, collectiebeherende instellingen en musea, een eigen rol spelen en een eigen taak vervullen. Die taak is die van een relatieve autonomie en hiërarchie. De autonomie is relatief omdat ze in een context zitten van de gemeente of van een intergemeentelijk samenwerkingsverband. Autonomie slaat op de inhoudelijke, culturele autonomie van zo'n instelling – in de kunsten zou men zeggen: artistieke autonomie.

Een mooie verklikker van die autonomie is de vraag of in een gemiddelde jaarwerking van zo'n erfgoedcel én met archieven én met musea én met erfgoedverenigingen wordt samengewerkt. In welke mate zijn zij ingebed in de lokale samenleving en zoeken ze daar de strategische samenwerkingsverbanden met de andere actoren?

Minister, sommige mensen melden mij dat zij niet goed begrijpen dat de Vlaamse overheid deze erfgoedcellen niet op de vingers tikt. Ik weet niet hoe erg het is. Vandaar mijn vraag in welke mate die evolutie zich afspeelt. In tijden van Planlastdecreet en dus van verminderde regelgeving door de Vlaamse overheid is er ook wel een bezorgdheid over de formule van de erfgoedcellen. Hoe worden de gemeentelijke erfgoedcellen ingebed in de strategische meerjarenplanning van de gemeenten? Hoe zal dat voortgaan? Dreigt door de inbedding in het ruimere geheel het vernieuwende karakter van het erfgoedcelinstrument niet verloren te gaan?

Ik wil met mijn vraagstelling de geruchten die ik ontvang, checken. Ik wil mijn zorg over de goede werking van de erfgoedcellen uitdrukken. Daar zijn mijn vragen op gericht.

Minister, klopt het dat sommige erfgoedcellen zijn ingebed in musea en andere structuren, en dus niet meer functioneren? Over hoeveel cellen gaat het, en welke zijn dat? Hebt u aanwijzingen dat erfgoedcellen taken verrichten die niet wezenlijk tot hun eigen taken behoren, maar wel tot die van andere, weliswaar reguliere erfgoedorganisaties? In dat geval, wat zult u daaraan doen? Zijn daarover gesprekken gevoerd met die erfgoedcellen? Worden er eventueel maatregelen genomen? Uiteraard is dat een taak van de administratie.

Wat is uw visie op de werking van die erfgoedcellen? Wilt u de opdrachten en de werking continueren? Zijn die huidige erfgoedcellen voldoende autonoom in hun werking, zij het dat ze zijn ingebed in gemeentelijke of intergemeentelijke structuren? Kan worden gezegd dat ze in hun jaarwerking bijvoorbeeld zowel met archieven als met musea en met verenigingen

samenwerken? Plant u eventueel wijzigingen aan de regelgeving met betrekking tot die erfgoedcellen als gevolg van het decreet met betrekking tot de lokale planlastvermindering?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik sluit me daarbij aan. Ik wil me ook positief uitlaten over de werking van de erfgoedcellen in het algemeen. De Erfgoedcel Waasland is toch wel een vaak aangehaald voorbeeld in de hele sector, als het gaat over een verfrissende aanpak van het ontsluiten van ons erfgoed voor een heel ruim publiek, van het samenbrengen van diverse actoren. Elke erfgoedcel moet in de eigen stad of streek haar positie zoeken. In de beleidsplannen van de diverse erfgoedcellen staat wat hun essentie is, wat de kerntaak is die ze zelf naar voren brengen en op welke vlak ze deels mee facilitator, begeleider en uitvoerder zijn van initiatieven van andere verenigingen en instanties. Dat hoeft niet noodzakelijk negatief te zijn. Bijvoorbeeld bij de klassieke heemkundige verenigingen kunnen erfgoedcellen vaak een verfrissende aanpak en een nieuwe dynamiek teweegbrengen.

Zo is er in onze streek de traditie van de reuzen. Er zijn er tientallen in het Land van Waas. Die heeft men bijna letterlijk en figuurlijk van onder het stof gehaald. Er is een hele dynamiek rond ontstaan. Zo heeft men het Waas reuzenjaar georganiseerd, in 2009. Dat heeft heel wat weerklank gehad, een blijvende weerklank. Dat deel van het erfgoed is zo opnieuw in de kijker gebracht. De erfgoedcel heeft ook initiatieven genomen met betrekking tot werk in het Land van Waas. Er was ook een colloquium, waarbij ik zelf betrokken was, over de Sint-Maartens- en Sint-Niklaasgebruiken, ter ondersteuning van de vraag die gebruiken op te nemen op de Vlaamse lijst van het immaterieel cultureel erfgoed. De erkenning van die gebruiken is er ondertussen.

Mijnheer Caron, op zich is het eigenlijk positief dat erfgoedcellen ook door derden worden aangesproken. Dat mag toch ook wel eens worden onderstreept. Dat is een teken van waardering. Alleen moeten die cellen er natuurlijk over waken dat ze geen onrecht doen aan de eigen opdrachten en initiatieven, en dat ze niet worden gedegradeerd tot een louter uitvoerend instrument van derden. Veel hangt af van de sterkte van zowel het personeel als de stuurgroep of het bestuur van de erfgoedcellen. De Erfgoedcel Waasland is een onderdeel van het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Waasland. In het beleidsplan staat te lezen waar het zwaartepunt ligt, en dat moet natuurlijk altijd bij de eigen werking liggen, hoewel men uiteraard voeling moet hebben met alle actoren in de erfgoedsector in de eigen streek. Minister, ik ben ook benieuwd naar uw antwoorden op de vragen van de heer Caron.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil me kort aansluiten bij de terechte vragen van de heer Caron en de bijkomende opmerkingen die de heer Dehandschutter heeft geformuleerd over die erfgoedcellen, zonder te willen vooruitlopen op de aanpassing van het Erfgoeddecreet in het kader van het Planlastendecreet. Het lijkt me dat dit parlement een signaal wil geven over hoe we de werking van die erfgoedcellen zien. Na de diverse uiteenzettingen lijkt het me duidelijk dat we die als een zeer constructief en positief element beschouwen in het hele erfgoedbeleid. Daarom steun ik de vragen van mijn collega's.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, er werd gevraagd waar die term 'erfgoedcel' nu eigenlijk vandaan komt. De term wordt gebruikt voor het extra personeel dat de Vlaamse Gemeenschap vraagt om in te zetten voor het lokaal cultureel erfgoed. Concreet hebben die cellen drie taken. Er is het uitwisselen van expertise, vooral dan over het behoud, het beheer en de ontsluiting van het lokaal cultureel erfgoed. Er is ook het zelf ontwikkelen van methodieken van publieksparticipatie. De heer Dehandschutter heeft daarnet een aantal mooie voorbeelden gegeven. Er is ten slotte het organiseren van activiteiten op het vlak van sensibilisering, promotie en communicatie. Het profiel van dit personeel en de plaats van die cel in het organigram worden natuurlijk bepaald op basis van de noden en behoeften van het

lokale cultureel-erfgoedveld, en ook heel specifiek op basis van de keuzes die gemeenten, intergemeentelijk samenwerkingsverbanden of de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) maken, in uitvoering van het lokaal cultureel-erfgoedbeleid.

Dit behoort tot de autonomie van de lokale besturen, of tot de raad van bestuur van een intergemeentelijke samenwerking. Dit is dus overall anders: er zijn goede en minder goede ervaringen. Daarnet werden wat mooie voorbeelden gegeven. De cultureel-erfgoedcellen vormen over het algemeen een eigen cel of een dienst binnen een afdeling of departement van het beleidsdomein Cultuur. Bij de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden vormt de cultureel-erfgoedcel een eigen cel of een dienst onder de directie of het dagelijks bestuur.

Er zijn enkele specifieke casussen op te merken. In de stad Tongeren bijvoorbeeld heeft de erfgoedcel een eigen vzw, in Brugge is de erfgoedcel een stedelijke dienst die ressorteert onder Musea Brugge, een overkoepelende structuur die instaat voor de algemene werking van de musea, Raakvlak en erfgoedcel Brugge.

Het Erfgoeddecreet van 2008 voorziet in de mogelijkheid voor een experimenteel spoor 'cultureel-erfgoedforum'. De steden Antwerpen, Brugge en Gent, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn hiervoor pilootsteden. In de stad Gent zorgt dit spoor ervoor dat de werking van de cultureel-erfgoedcel integraal wordt opgenomen in de structuur van het STAM. Ook in de stad Antwerpen geldt hetzelfde voor het MAS. In Antwerpen blijkt een afgeleidend onderscheid tussen de backofficewerking van het MAS en de cultureel-erfgoedcelwerking niet langer nuttig.

Binnen de uitvoering van een cultureel-erfgoedconvenant, zet een cultureel-erfgoedcel in op de versterking van het lokale cultureel-erfgoedveld en op de ondersteuning van de erfgoedbeheerders op het grondgebied. Gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden of de Vlaamse Gemeenschapscommissie geven zelf invulling aan hun cultureel-erfgoedbeleid, binnen de krijtlijnen van het decreet. Het is aan de lokale overheid om te bepalen wie of welke dienst meewerkt aan de uitvoering van het cultureel-erfgoedbeleid en welke taken door wie worden opgenomen. Ik heb geen aanwijzingen dat de cultureel-erfgoedcellen taken verrichten die niet wezenlijk tot hun opdracht behoren.

Het agentschap Kunsten en Erfgoed houdt toezicht. Dat doet ze door controle van de jaarlijkse begroting en de jaarverslagen. Er is ook een evaluatie van de werking en de uitvoering van het beleidsplan en het cultureel-erfgoedconvenant. De doelstellingen in het cultureel-erfgoedconvenant, de daaraan gekoppelde acties en middelen, en de verwachte resultaten worden geëvalueerd. Tijdens het toezicht op het werkingsjaar 2010 werden geen inbreuken vastgesteld op de inzet van de cultureel-erfgoedcellen. Ze werkten alle aan de uitbouw van een integraal en geïntegreerd lokaal cultureel-erfgoedbeleid.

De doelstellingen en de krijtlijnen van een erfgoedcel zijn bepaald in het Cultureel-erfgoeddecreet. Het parlement heeft dat zo beslist en ik moet mij daar uiteraard naar schikken. In het decreet staat: 'De werking van de cultureel-erfgoedcel die het lokale cultureel-erfgoedveld door projectmatig werken en door de uitwisseling van kennis en expertise versterkt en het maatschappelijk draagvlak vergroot.' Ik wil de gemeenten, al dan niet in een intergemeentelijk samenwerkingsverband, dus blijven ondersteunen in de uitvoering van hun lokaal cultureel-erfgoedbeleid. Het model van de erfgoedcel is volgens mij een goed model dat de voorbije jaren ook zijn meerwaarde heeft bewezen. Het is eigenlijk 'good practice'.

In een cultureel-erfgoedconvenant worden doelstellingen opgenomen op maat van het lokale cultureel erfgoed. Deze doelstellingen worden jaarlijks vertaald in een begroting met toelichting waarin wordt aangegeven welke werkmethodes en middelen worden ingezet om deze doelstellingen te bereiken. Vertrekkend vanuit de lokale noden en behoeften worden prioriteiten afgebakend. De werking van de cultureel-erfgoedcel wordt hierin opgenomen. Aan het lokale bestuur worden garanties gevraagd dat ze goed wordt aangestuurd en dat ze

representatief is. Uit de verschillende jaarverslagen blijkt dat het ruime cultureel-erfgoedveld aan bod komt binnen de uitvoering van de lopende cultureel-erfgoedconvenants. Het is wel heel verschillend. Soms werd er samengewerkt met musea, soms met archiefinstellingen, erfgoedbibliotheken, heemkundige kringen, organisaties voor volkscultuur. Overal is er natuurlijk een andere geschiedenis.

Wat gaan we doen met het Planlastendecreet? Dat is volop in bespreking. Het is mijn bedoeling om het instrument van de erfgoedcellen te behouden binnen het cultureel-erfgoedbeleid. Ik ga er nog niet op vooruitlopen omdat de besprekingen bezig zijn. We hebben het ook afgetoetst met het veld dat ook tevreden is met de convenants. Als het conform het Planlastendecreet is, ligt het niet in mijn bedoeling om dat af te schaffen. Ik zou het liefst het instrument behouden omdat het goed werkt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, collega's, ik ben het eens met de slotconclusie. Het is nodig om waakzaam te zijn dat het instrument dat specifieke impulsen geeft aan de lokale ontwikkeling, in de planlastvermindering niet verloren gaat. Het is niet zo eenvoudig om tegelijk ook de planlast te verminderen. Ik hoop dat we het instrument van het convenant ook kunnen behouden. Er zijn nog een aantal vragen op het terrein om in te schrijven in de toekomst: gemeenten die graag in het systeem zouden intreden.

Ik ben blij te horen dat u het instrument interessant en waardevol vindt en ermee verder wilt gaan. Ik hoor ook dat het agentschap geen problemen ondervindt. Ik wil alleen nog eens mijn bezorgdheid uiten dat het systeem niet verwordt tot een soort van cel die museale werking alleen gaat ondersteunen. Het idee van de erfgoedfora gaat uit van geïntegreerd denken over erfgoed, maar in de realiteit heeft het instellingsdenken al snel de agenda bepaald. Het is een punt waar we zeker attent voor moeten zijn, gecombineerd met de planlastvermindering en andere ontwikkelingen. Het convenant zou daarvoor de sleutel moeten zijn. Dus is het ook belangrijk dat we in de toekomstige ontwikkeling naar aanleiding van het Planlastendecreet een instrumentje blijven hebben waardoor een vorm van interactie tussen Vlaanderen en de lokale besturen mogelijk is zonder grote bemoeizucht, zonder veel plannen. Als het een verhaal van 'vrijheid, blijheid' wordt dat niet gericht is op bepaalde doelstellingen, dan schieten we ons doel voorbij en kunnen de middelen beter globaal in de erfgoedpot blijven. In die evolutie druk ik mijn bezorgdheid uit.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor het antwoord, dat geruststellend is. We moeten ons geen zorgen maken dat er misbruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om een erfgoedcel te organiseren en erkend te krijgen. Waar erfgoedcellen deel uitmaken van een lokaal bestuur of een lokale culturele instelling, wordt ook de brede scope opengehouden om veel ruimer dan de collectie of de werking van een museum, initiatieven te ontwikkelen die beantwoorden aan de hele opzet en de filosofie waarvoor de erfgoedcellen zijn opgericht. Ik hoop dat die positie gevrijwaard en bewaakt kan worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake piraterij in de boekensector
- 217 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over piraterij in de boekensector
- 231 (2011-2012)

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, iedereen weet dat wereldwijd massaal veel films op een illegale manier worden bekeken en gedownload. Hetzelfde geldt voor muziek. Deze praktijk beperkt zich niet tot films en muziek, ook boeken worden massaal illegaal online geplaatst, gelezen en gedownload.

Het spreekt voor zich dat auteurs hierdoor heel wat auteursrechten mislopen. Searching the Internet for Non-authorized Books and Displays (SINBAD) heeft afgelopen zomer maar liefst 29.000 links naar illegale Vlaamse boeken van het internet gehaald. Dit getal vertegenwoordigt ruwweg 19.000 boeken fictie en non-fictie en 10.000 strips. Een strijd voeren tegen illegale praktijken op het internet is niet eenvoudig, en de geschiedenis leert ons dat dit getal maar het spreekwoordelijke topje van de ijsberg vertegenwoordigt. Vooral thrillers van Aspe, Baantjer en Mendes doen het bijzonder goed in het illegale circuit, alsook het boek 'Congo. Een geschiedenis' van David Van Reybrouck en de boeken 'Start to Run' en 'Keep Running'. 'Suske en Wiske' is op zijn beurt dan weer goed voor 1846 links.

Minister, ik meen dat deze cijfers ons waarschuwen voor een belangrijk fenomeen. De ontvullende getallen tonen aan dat die meer dan onze aandacht verdienen. Meer nog: een effectief beleid dringt zich op.

Minister, SINBAD zorgt ervoor dat links naar illegale publicaties weggehaald worden, maar is er ook een gerechtelijk vervolgsbeleid aan gekoppeld? Werden natuurlijke en/of rechtspersonen in dezen al veroordeeld? Welke inspanningen leveren de Vlaamse Regering en u omtrent deze problematiek? Welk beleid wordt hier gevolgd en wat is de kostprijs hiervan? Is er al contact genomen met de internetsector om te kijken naar wat men in het buitenland regelmatig doet? Als je daar een aantal bytes downloadt, val je terug op een beperkt aantal zodat je slechts kunt surfen op het internet. Dat heeft in het verleden al op de regeringstafel in Engeland gelegen.

Kunt u een schatting maken van het gederfde bedrag aan auteursrechten dat momenteel niet wordt geïnd? Vindt er overleg plaats met boek.be om dit fenomeen in kaart te brengen en te vragen welke aanpak het ziet? Worden de auteurs op de hoogte gebracht van het feit dat hun boeken illegaal op het internet verspreid worden?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, de heer De Gucht heeft verwezen naar het instrument dat vorige zomer werd gelanceerd om actief op het internet te speuren naar illegale links naar boekencontent van Vlaamse uitgevers. Tot een paar jaar geleden was het illegale aanbod vooral beperkt tot films, muziek en games, maar met de doorbraak van de e-reader en de iPad is ook de hoeveelheid illegale boeken op het internet exponentieel toegenomen. De eerste resultaten spreken boekdelen. De voorbije zomer werden liefst 29.000 links naar illegale Vlaamse boeken van het internet gehaald: 19.000 voor boeken en 10.000 voor strips.

Hoewel er vandaag een veilig en legaal aanbod bestaat van e-books, is het illegaal reproduceren en verspreiden van publicaties en bestanden al geruime tijd ingeburgerd. In september 2010 werd in het Europees Parlement het Gallo-rapport goedgekeurd. Dit rapport bevestigt de schade die de entertainmentsector lijdt ten gevolge van online en andere piraterij.

Het is volgens het Europees Parlement dan ook nodig om initiatieven te nemen ter bescherming van de legale entertainmentmarkt.

Piraterij haalt intussen recordcijfers en veroorzaakt verlies van jobs in de entertainmentsector. Om de lokale industrie te beschermen is er daadkracht nodig van de overheid. Er moet paal en perk worden gesteld aan alle vormen van online piraterij. Enkel het aanbieden van aantrekkelijke, veilige en gediversifieerde legale diensten is onvoldoende. Er moet tevens worden opgetreden tegen het illegale online aanbod. Het bestaande, weliswaar federale, wetgevend kader om piraterij te bestrijden, is duidelijk ontoereikend.

Minister, hoe evalueert u de cijfers van SINBAD over de piraterij in de boekensector? Welke beleidsmatige conclusies trekt u? Hebt u intussen al overleg gevoerd of gepland met de federaal bevoegde collega's enerzijds en de Belgische internetaanbieders anderzijds? De stijging in digitale legale verkopen maakt de verliezen van het illegaal downloaden lang niet goed, maar verdient mijns inziens wel stimulering. Welke initiatieven hebt u reeds genomen om de digitale legale verspreiding te stimuleren? Neemt u maatregelen inzake sensibiliseringscampagnes omtrent het belang van auteursrechten om het probleem van het illegale downloaden aan te pakken?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: De problematiek stelt zich niet alleen inzake film, muziek en boeken, maar ook inzake foto's. Heel wat foto's die auteursrechtelijk beschermd zijn of auteursrechten hebben, worden vlotjes gekopieerd, verspreid en soms gecommercialiseerd.

De Vlaamse overheid moet alle mogelijke middelen hanteren om daartegen in te gaan. We moeten ook onze beperkingen inzien. Als het om een strafrechtelijke aangelegenheid gaat, is dat nog altijd een federale materie. Op het vlak van gegevensverzameling hebben we een belangrijke taak. Wij moeten ontradend optreden ten aanzien van de burgers en hen wijzen op hun verantwoordelijkheid.

Ik herinner me een hoorzitting of colloquium over de muzieksector waarbij mijn stadsgenoot Alex Callier van Hooverphonic duidelijk zei dat wat er gebeurt in de muzieksector en bij uitbreiding in de boekensector inzake het illegaal downloaden, kopiëren en verspreiden niet alleen een misdrijf is maar ook broodroof van mensen die daar professioneel mee bezig zijn. De problematiek moet in kaart worden gebracht en de bevolking, vooral dan de jeugd, moet worden gesensibiliseerd. Er is nog heel wat werk aan de winkel. Een aantal autoriteiten uit de muziekwereld zoals Alex Callier en uit de wereld van de fictie en non-fictie – we zouden bijvoorbeeld Evy Gruyaert daarvoor kunnen aanspreken – kunnen daartoe bijdragen.

De heer Bart Caron: Minister, de Vlaamse overheid heeft slechts beperkte bevoegdheden op dit terrein. Het zou echter zinvol zijn dat de boekensector in de brede zin van het woord met boek.be op kop de legale exploitatie van het digitale boek beter zou aanpakken en promoten. We moeten niet alleen de illegaliteit bestrijden maar ook de legaliteit bevorderen. Het marktmodel van het digitale boek is in Vlaanderen relatief weinig ontwikkeld. Men kan voorlopig weinig titels kopen en er zijn ook weinig sites waar die titels kunnen worden gekocht.

De muzieksector is destijds ook slachtoffer geweest van zijn eigen laattijdig reageren op de digitale ontwikkeling, waardoor men piraterij vrije baan heeft gegeven. Wanneer men een goed en kwalitatief alternatief heeft, is de consument vaak wel bereid om een bijdrage te leveren en daarop in te gaan. Het is een pleidooi van mijn kant aan de boekensector om samen met organisaties als CultuurInvest marktmodellen te ontwikkelen die een antwoord bieden op piraterij.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: SINBAD heeft actie ondernomen naar de aanbieders van illegale downloads, maar niet naar de particuliere afnemers. Bij mijn weten zijn er tot

vandaag geen veroordelingen in Vlaanderen bekend voor het illegaal downloaden van boeken. Zoals de voorzitter daarnet ook zei, valt dit niet onder mijn bevoegdheid maar is dit een federale materie.

De cijfers van SINBAD over de letterensector bevestigen wat ook in andere sectoren zoals muziek en film al langer bekend is. De auteursrechten zijn een federale materie. Ik wil er samen met de verschillende sectoren voor ijveren dat deze thematiek op federaal niveau, maar ook binnen een Europese context, wordt aangepakt. Momenteel zit ik namens België in de Europese Raad voor Cultuur. Dit onderwerp komt daar vaak aan bod.

Mijnheer Caron, uw opmerking over het alternatief dat wij niet aanbieden, klopt. Ik heb vanmorgen BoekenOverleg gehad. Dit probleem is daar ook aan bod gekomen. Samen met Innovatie zijn wij het e-boekenplatform gestart zodat er op legale wijze meer kan worden aangeboden. Het gaat om een samenwerking met de bibliotheken, de non-profitsector en boek.be.

Er zijn momenteel geen sluitende cijfers beschikbaar over het verlies aan auteursrechten ten gevolge van illegaal downloaden. De auteursrechten zijn in essentie immers een federale materie. Mijnheer De Gucht, ik weet dat u ook federaal actief bent. Dus dat probleem kan ook daar aan bod komen.

Ik heb wel een aantal indicatieve cijfers. Wanneer aan elke link twintig illegale downloads zouden zijn verbonden voor boeken met een gemiddelde prijs van 10 euro, zou dit voor de auteurs een verlies aan rechten betekenen van minimaal 120.000 euro uitgaande van 20 procent royalty's. Het verlies voor de uitgevers zal ongeveer hetzelfde zijn. Het is gewoon een berekening die ik heb gemaakt om het probleem even te schetsen.

Er zijn al heel wat campagnes geweest. Ik meen dat het merendeel van de consumenten ondertussen wel weet dat wanneer ze iets downloaden, maar daar niet voor betalen, ze illegaal bezig zijn, dat het niet mag. Ik meen dat dit ondertussen wel bekend is, ook bij jongeren, maar toch gebeurt het nog.

Ik heb vanmorgen overleg gehad, maar ook uit vorige contacten met de mensen van boek.be, weet ik dat ook zij niet graag inzetten op wie illegaal downloadt, ze willen zich vooral richten tot wie aanbiedt. Ze willen zich niet focussen op de consument, maar op de aanbieders van illegale content. Ik sta daar ook achter, want daar kan meer worden ingegrepen en meer worden voorkomen. Ik beweer niet dat we het illegaal downloaden van een boek onbestraft moeten laten, maar het is niet de focus die gelegd wordt en het wordt absoluut niet gevraagd vanuit de boekensector zelf.

Ik heb al verteld dat we bezig zijn met het BoekenOverleg. Dat heeft trouwens deze morgen plaatsgevonden. Binnenkort zullen we er een officieel karakter aan geven.

De heer Janssens vroeg of er overleg is geweest met de Belgische internetaanbieders. Een dergelijk overleg wordt door mij niet gepland in het kader van het illegaal downloaden. Ik blijf erbij dat dit vooral door de federale overheid moet worden getrokken. Er is de 'Belgian Anti-piracy Federation', die samenwerkt met de sectoren uit de creatieve industrieën en actief strijd voert tegen piraterij. Dat gebeurt in overleg met de politie en de federale overheid.

De uitgevers werden ingelicht over de titels die illegaal werden aangeboden. Het is aan de uitgevers om dan de betrokken auteurs ook te informeren. Op de site van SINBAD-Librius werd de lijst van verwijderde sites en titels gepubliceerd. Iedereen kan die dus raadplegen.

We zijn dus in overleg met de sector om te bekijken wat we nog meer kunnen doen. We bieden een alternatief via ons eigen e-boekenplatform, maar het optreden tegen illegaal downloaden, het bestraffen en de link met de auteursrechten, vallen inderdaad onder de federale bevoegdheden.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, ik moet u zeggen dat ik al een tijdje geen gemeenschapssensor meer ben.

Ik zou graag weten welke termijn u voor ogen hebt. Wanneer zult u effectief een beleid kunnen voeren na het overleg met de diverse spelers op het veld?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, het einde van het traditionele papieren boek werd al vaker aangekondigd. Dat gebeurde onder meer met de opkomst van het e-book, maar tot op heden bleek dat – gelukkig – voorbarig te zijn.

De opkomst van het e-book hoeft daarom geen probleem te zijn, maar het wordt wel een probleem wanneer men de e-books niet langer koopt, maar illegaal downloadt. Dat is stelen. Laat ons wel wezen, piraterij is een misdrijf en dus strafbaar. Ik denk dat al te veel internetgebruikers niet beseffen dat wat ze doen in feite illegaal is en dat ze zich niet altijd bewust zijn van de consequenties.

Minister, ik pleit daarom voor een sensibiliseringscampagne onder de titel: ‘Een verwittigd piraat denkt beter twee keer na voor hij risico’s neemt.’ De kunst is natuurlijk om de downloaders van illegale bestanden om te leiden naar de legale markt. Dat is geen gemakkelijk opdracht, maar ik hoop dat onder andere het e-bookplatform waar u naar verwees in uw antwoord, een bijdrage kan leveren aan het zo veel mogelijk inperken van de piraterij.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Gucht, u vroeg naar een timing. In het overleg met boek.be hebben we geen concrete acties afgesproken. Ik heb daarnet gezegd dat we overleg voeren en dat we het erover eens zijn dat we de federale overheid haar werk moeten laten doen.

Men is zelf ook geen vragende partij om nog meer te doen inzake sensibilisering omdat ervan wordt uitgegaan dat iedereen dit ondertussen wel weet. Tijdens het overleg is beslist om zich vooral te focussen op de websites die aanbieden.

Het e-boekenplatform loopt al. Het bevindt zich in de ontwikkelingsfase. Het is de bedoeling dat het in de loop van volgend jaar operationeel is, maar de exacte timing zou ik eens moeten opvragen bij het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), want dat is de trekker van dit project.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■